Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 11/12
22.02.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. С.С., због кривичног дела ситне крађе из члана 210. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 957/11 од 02.02.2012. године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж2 875/11 од 20.09.2011. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 957/11 од 02.02.2012. године, као основан, па се **УКИДАЈУ** решења Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж2 875/11 од 20.09.2011. године, и предмет враћа надлежном већу првостепеног суда на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године окр. С.С. замењена је новчана казна у одређеном износу од 30.000,00 динара на коју је осуђен правноснажном пресудом Општинског суда у Нишу К 1853/08 од 14.10.2009. године казном затвора у трајању од 30 дана коју је дужан да издржи по правноснажности решења, с тим што ће се извршење казне затвора обуставити уколико осуђени плати новчану казну.

Решењем Апелационог суда у Нишу 6Кж2 875/11 од 20.09.2011. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног С.С. изјављена против решења Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године.

Против оба правноснажна решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 957/11 од 02.02.2012. године због

битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 24. став 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине решења Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж2 875/11 од 20.09.2011. године и предмет врати на одлучивање надлежном већу првостепеног суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев подгинут и по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП, у смислу да је суд био непрописно састављен, јер је решење Основног суда у Нишу 6К Пом 426/10 од 09.09.2010. године донео судија појединац, што је у супротности са одредбом члана 24. став 6. ЗКП, а Апелациони суд у Нишу наведену повреду није отклонио у жалбеном поступку јер је решењем 6Кж2 број 875/11 од 20.09.2011. године одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.С. изјављену против наведеног првостепеног решења.

Наиме, одредбом члана 24. став 6. ЗКП прописано је да првостепени судови, у већу састављеном од тројице судија, одлучују о жалбама против решења истражног судије и других решења кад је то одређено овим законом, доносе одлуке у првом степену ван главног претреса и стављају предлоге у случајевима предвиђеним у овом законику или у другом закону.

Дакле, наведеном одредбом одређено је да првостепени судови ван главног претреса доносе одлуке у већу састављеном од тројице судија.

Из списа предмета произилази да је решење Основног суда у Нишу 6К Пов. 426/10 од 09.09.2010. године донео судија појединац, а имајући у виду да се ради о одлуци која је донета ван главног претреса коју је у смислу члана 24. став 6. ЗКП, требало да донесе веће састављено од тројице судија, а не судија појединац, с обзиром да судија појединац или председник већа, ван главног претреса одлучују само када је законом изричито прописано, што у конкретној ситуацији није случај, то је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП.

Другостепени суд је изјављену жалбу браниоца окривљеног одбио, а како је приликом доношења првостепеног решења суд био непрописно састављен и, у овом случају противно члану 24. став 6. ЗКП, решење је донео функционално ненадлежан орган у првостепеном суду, то је другостепени суд био дужан да по службеној дужности пази и отклони повреду закона на основу члана 401. став 5. Законика о кривичном поступку, што није учинио у свом решењу.

Налазећи да су, из изнетих разлога, основани наводи захтева за заштиту законитости да је побијаним правноснажним решењима повређен закон на штету окривљеног и да за то оба решења треба укинути и предмет вратити

првостепеном суду на поновно одлучивање, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1., члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 од 22.12.2008. године) и применом члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, с тим да ће првостепени суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју је указано у овој пресуди и донети правилну и закониту одлуку.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.